

ALBINA

REVISTA POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

F. Gârboviceanu	△	P. Dulfu
G. Coșbuc		V. S. Moga
G-I.P.V. Năsturel		N. Nicolaescu
Gh. Adamescu		Gr. Teodossiu
I. Otescu	▽	C. C. Pop.-Tașcă.

A. Gruber
BUC.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabricii franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesses și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

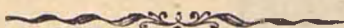
Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, țerebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și ourat ulei din ficat de morun pentru cura de iearnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, dragele, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebunțate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de caucucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricei și Chirurgiei, Optice și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehus, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin pe an lei 8
 „ „ „ luni „ 3 | Un număr 15 bani,
 Pentru anunțurile 1 leu linia Mica publicitate, 8 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard

SUMARUL :

G. Coșbuc, Două prototipuri ale vrăjitorilor : I. Simon Magul. — *Dr. Lux*, Linneu. — *R.*, Grădinile școlare în sate. — *N. Nicolaescu și G. Stoinescu*, Hidromelul (urnișare). — *A.*, Domeniul Dobrovăț. — *St. N.*, O mușcă primejdioasă — *V. S. Moga*, Lucrările agricole în luna Iunie : Rapița și orzul ; Grâul ; Secara și orzul ; Săpatul porumbului ; Camelinea ; Cositul livezilor naturale ; Cositul mazăricei ; În grădina de pomi ; În grădina de legumi ; În podgorii ; Vitele mari ; Rămătorii ; Albinele. — Mișcarea de abțință în armata și marina engleză. — *St. C. Hepites*, Starea agricolă a României la finele lunii Maiu st. n. — *De pe Domeniile Coroanei*. — *Cronica săptămânii*. — *Informații*. — *Bibliografie*.

Statuti practice : Un mijloc contra colcei la cai. — Pentru curățirea aleelor. — Ca să crească lâna oilor.

Înștiințări : Pentru copiii mici.

Pagina glumeață : I. Adam, Cum era vremea ? — *A. Pann*, Nu poți mulțumi pe toată lumea. — O față isteasă.

Ilustrațiuni : Carol Linneu. — Școala de fete din Dobrovăț ; — Casele de administrație din Dobrovăț ; — O vedere din pădurea Dobrovăț.

Două prototipuri ale vrăjitorilor.

I. Simon Magul.

Simon Magul, care zăpăcise așa de mult lumea cu vrăjile lui, încât Romanii i-au ridicat chiar o statuă, a ajuns cu vremea prototipul tuturor vrăjitorilor.

Iată cum se laudă însuși, după spusele sfântului Clement : « Când vor voi să mă prindă, eu mă pot face nevăzut, ca să fiu iarăși de față ori de câte ori îmi place ; iar dacă-mi stă gândul s'o apuc la fugă, atunci trec prin munți ca prin apă și străbat prin stânci ca prin pământ moale. Dacă m'aș arunca de pe vârful unui munte în prăpastie, aș ajunge nevătămat pe pământ și așa de încet cum își pune mama din brațe în pat copilul adormit. Iar legat cu lanțuri, pot să mă desleg și să leg pe cei ce m'au legat. Dacă sunt în temniță, mi se deschid ușile singure. Știu să dau viață nălucilor, așa că cei de față le cred ființe vii, și la porunca mea ies copaci din pământ, și tufișuri și păduri. Dacă m'aruncați în foc, flăcările se feresc de mine, iar chipul feței mele știu să-l prefac într'asa fel, că nimeni nu mă mai cunoaște, și pot chiar să m'arăt în două chipuri de om, asemenea unul cu altul și mă pot face și oaie și capră. Eu pot, numai cu un semn, să fac să crească copiilor barbă, și călătoresc zburând prin aer ca liliacul și pot scoate aur așa de mult încât aș putea să pui în scaun

regi și să-i scot din scaun. Ei, ce să mai fac vorbă lungă și de laudă? tot ceea ce vreau, eu pot să fac și ca încercare am și făcut multe. Când m'a trimis mama Rachila pe câmp ca să secer grâul, am poruncit secerii să meargă ea în locul meu și s'a dus și-a secerat singură de zece ori mai mult decât un om».

Astfel se laudă Simon și în public, și zice Clement că «deși ascultătorii știau bine că tot ce spune Simon că face, făcuseră alții mai înainte, totuși se lăsau orbiți și-i ajutau să-i răspândească minciunile». Acești alții de mai înainte erau vrăjitori anteriori ca Samaria, și Simon n'a fost decât eroul pe lângă care s'alipiseră toate elementele date, precum se întâmplă cu toți eroii legendari.

Dar Simon a făcut una nefăcută.

Anume, certându-se odată cu Dositeiu, căruia îi intrase în cap că el ar fi cel veșnic cu neputință de nimicit, s'a întâmplat că Dositeiu în mânie a ridicat bățul și a voit să bată pe Simon, dar bățul a trecut prin Simon ca prin fum, și atunci Dositeiu a întrebat: Poate tu ești cel veșnic cu neputință de distrus și la răspunsul hotărât a lui Simon: «Eu sunt», Dositeiu a căzut în genunchi și i s'a închinat.

Acum Simon ajunge capul sectei samaritane, chiamă mulțimea în piață, și el din turnul cu patru fețe s'arată poporului, într'aceiași clipă în cele 4 uși ale turnului spre patru părți ale lumii. Întrebat de unii cum a ajuns el la atâta avere, a răspuns în taină, că el conjură sufletul curat al unui copil omorât cu sila, și fiindcă sufletul desbrăcat de întunericul trupului stă în rang numai decât după Dumnezeu, Simon cu vrăjile sale întreabă sufletul atotvăzător și el îi spune toate. Luat însă de scurt, ce copii a omorât și când, Simon răspunde răsând: «O ce credeți voi? Eu însumi fac suflete. Prin puterea mea, prefac aerul în apă, apa în sânge și condesându-l fac carne și creez un copil și după ce-lucid și-i întreb sufletul, iarăși îl prefac în aer».

În curând Simon a avut noua ocaziune să-și arate arta. Apostolul Petru, adică, luându-se la vorbă cu Simon l-a făcut de rușine în orașul Tripolis, iar Simon a fugit de frică în Antiochia, și a răzvrătit poporul împotriva lui Petru. Dar sutașul Cornelius, creștin, prefăcându-se că are poruncă dela Cesar a căutat să prindă pe Simon. Acesta gonit din casă în casă, ajunge la Faustinianus, un om fruntaș, care tocmai da un ospăț. Simon în grabă unge ochii lui Faustinian cu o unsoare; Faustinian pierzând făptura sa proprie, ia chipul lui Simon, și Simon pe-a lui Faustinian, și când intră sutașul cu soldații pun mâna pe Faustinian care acum eră Simon și-l închid. Simon, din capul mesei, ca stăpân acum al casei, radea pe înfundate, ce isteț a fost. Dar mai isteț a fost apostolul Petru, care cunoscând cum stă lucrul, a întors foaia spre răul lui Simon. Petru învață pe Faustinian, că așa cum e, în chipul vrăjitorului, să iasă în piață să mărturisească în fața poporului că el e un înșelător și vrăjitor mincinos și că toate câte le-a spus de Petru, au fost minciuni și bârfe și că, acum luminat de un inger al Domnului, se căește. Faustinian face așa, poporul se convertește, scupă pe vrăjitor și, când aude Simon dela ospăț cum s'au întors lucrurile, aleargă să le dreagă, dar atunci Petru ascunde pe Faustinian, pe Simon cel fals și lasă pe Simon cel adevărat în fața mulțimii atâțate. Poporul dă cu pietre și alungă pe Simon din oraș.

Pe lângă altele, se mai spune de Simon că poate lua orice făptură, să se prefacă în șarpe ori alt animal, ba până și în aur se putea prefacă; că schimbă pietrele în pâine și pe cei ce-l înjurau îi omorâ cu boale trimise și-i înebune. Că ușele se deschideau înaintea lui când venia încunjurat de o mulțime mare de umbre cari erau sufletele morților. Că toate vasele din bucătărie, la porunca lui, se mișcau din loc, și singure făceau mâncarea, și-o puneau pe masă. Un câne ce-l avea în fața casei sfâșia pe toți cari veniau să-l ispitească pe Simon, numai pe apostolul Petru îl salută cânele cu vorbe, de câte ori venia la Simon.

Petru era deci în primele veacuri puterea cea mare care rupea vrăjile, el era în descânțece ajutorul pe care-l chema bolnavul. Astăzi pretutindeni în locul lui a intrat Maica Domnului care scoboară pe scări de argint și întreabă pe bolnav de ce plânge, de ce se vâicărește, și apoi îi dă povețe. Dar până la Maica Domnului a fost altă persoană care ținu locul lui Petru din primele veacuri. Acesta a fost sfântul Leon, făcătorul de minuni, care a avut de furcă multă vreme cu alt vrăjitor, cu Eliodor din Sicilia. Legenda e tot aceeași în fond, dar ca formă e întinerită și mai amplificată prin elementele cari s'au adăogat în călătoria ei din părțile Orientului spre Nord-Vest.

Acțiunea ei s'a stabilit în Italia sudică, legenda a trecut din loc în loc și a cucerit tot Apusul și Nordul Europei până în Scandinavia. Și, probabil, am știut-o și noi Românii, pentru că sunt urme în descânțecile noastre că smei și smeoaicele, moroi și moroaicele, dracii și svârcolacii și toate puterile întunecului care întâlnește pe bolnav de-i rup oasele, îi sug sângele și-l lasă bun de ingropat, toate acestea au fost reprezentate prin întunecatul și curiosul nume Ilidor, care s'aude prin descânțece. Și leul care într'unele vrăji e puterea biruitoare și înspăimântă moroi și zânele și Rusaliile, eu nu știu cum să-l explic, căci Românii nu cunosc leii. Acest leu, cu natură mitică, nu e simplă reminiscența din numele Leon, făcătorul de minuni, care avu același rol pe care-l are azi Maica Domnului? Acest lucru mai trebuie studiat.

G. Coșbuc.

Un mijloc contra colicei la cai.

Pilulele de aloe se pregătesc în chipul următor: o linguriță de săpun unturos se amestecă bine cu puțină apă sau rachiu. În amestecul acesta punem trei linguri de aloe, (o lingură de acestea conține cam 15 grame), apoi toate astea le amestecăm bine. Dacă scrobul acesta e prea subțire, mai adăogăm puțină făină. Din amestecul acesta facem o pilulă și o dăm calului cu mare băgare de seamă. Dacă nu se arată efectul dorit, după 24 de ore, mai dăm calului încă o jumătate de pilulă.

(Economia).

LINNEU.

Carol Linneu s'a născut la 22 Maiu 1707, deci sunt acum două sute de ani. Tată-so, Nicolae Linneu, eră preot în satul Stenbohuet în Suedia.

Linneu a făcut mult pentru știință, dar de obicei se pomenește ca întemeetorul regulei după care se dau nume plantelor și animalelor și ca născocitorul unei clasificări a plantelor. Fie-care animal poartă două nume, unul al genului din care face parte și altul care arată specia. Așa, lupului i se zice *Canis lupus*, căci e specia *Lupus* din genul *Canis*; vulpei, *Canis vulpes*; iar câinelui i se zic *Canis canis*, căci e și el o specie din genul *Canis*. Oricine pricepe că lupii, vulpile și câinii sunt rude de aproape, că sunt toți niște feluri de câini. De aceea le-au zis tuturor *Canis*, câine. Dar unii din acești câini seamănă mai mult între ei, sunt specia lupului, alții a vulpei și alții a câinelui. Tot astfel e genul *Felis*, al pisicilor, cu mai multe specii: *Felis catus*, pisica domestică; *Felis leo*, leul; *Felis tigris*, tigru; *Felis pardus*, pantera; *Felis onca*, jaguarul; *Felis concolor*, cuguarul, etc.

Cine-a văzut tigri, lei, pantere, jaguari, cuguari, pisici, a înțeles numai decât că toți sunt pisici și deci bine li s'a zis la toți *Felis*, iar spre deosebirea unora de alții, li se zice la unii *tigris*, altora *leo*, altora *pardus* etc.

Di'ntre plante genul *Prunus*. prun, are o mulțime de specii: *Prunus domestica*, prunul obicinuit; *Prunus armeniaca*, prun armenesc, cais sau zarzar; *Prunus Spinosa*, porumbrelul; *Prunus avium*, cereșul; *Prunus cerasus*, vișinul etc.

Dela Linneu s'a început a se întrebuița acest fel de-a da nume plantelor și animalelor și regula o urmă și astăzi, chiar și dacă nu mai ținem seamă de apropierea sau de despărțirile făcute de dânsul.

Ceealaltă născocire a lui Linneu e, cum am spus, clasificarea plantelor, adică împărțirea lor în mai multe clase, după unele asemănări ce i s'au părut mai potrivite.

Mai târziu a împărțit plantele în două despărțituri mari: cele ale căror flori, organe de înmulțire, se văd cu ușurință (*Phanerogamele*) și cele ale căror nu se pot vedea (*Cryptogamele*), fără flori.

În Criptogame a făcut 5 despărțituri: 1. *Algele* (Lâna broaștei, Mătreața verde de pe apele stătătoare etc.); 2. *Ciupercile*; 3. *Lihenii* (Mușchi în formă de coji pe copaci); 4. *Mușchii* (cei verzi pe copaci, stânci etc.); 5. *Feregele* (Ferega, iarba dulce etc).

Pe Phanerogame le-a împărțit după felul florilor. Se știe că florile au unele organe, *stamine*, în pungile cărora se face un

praf, *polen*; mai au alte organe, *pistile* (în formă de pilug) în cari se fac ouăsoare. Un fir de polen, căzând pe partea de sus a pistilului, se umezește, pleznește și din el pătrunde o țevă prin pistil pân la ouăsoare și se topește cu ele. Din ouăsoare se fac plante tinere, *embrioni*, iar embrionii se fac plante la fel cu cele din cari s'au alcătuit. Florile cari au și stamine și pistile se chiamă complete (întregi), cele cari au numai stamine sau numai pistile, se cheamă necomplete. Florilor numai cu stamine le zicem bărbătești; celor numai cu pistile, femești.

Phanerogamele le-a împărțit în cu flori complete și cu flori necomplete. Pe cele cu flori complete le-a împărțit în două: cu staminele slobode și cu staminele mai mult sau mai puțin lipite. Pe phanerogamele cu flori complete și cu staminele slobode, le-a împărțit iar în două: cu staminele de o potrivă de lungi, cu staminele nu de-o potrivă.

A. Pe phanerogamele cu flori complete, cu staminele slobode, de-o potrivă de lungi și nelipite între ele, le-a împărțit în 13 clase, după numărul staminelor:

1-a clasă *Monandria* cu 1 stamină.

a 2-a « *Diandria* « 2 «

a 3-a « *Triandria* « 3 «

a 4-a « *Tetrandia* « 4 «

a 5-a « *Pentandria* « 5 «

a 6-a « *Hexandria* « 6 «

a 7-a « *Heptandria* « 7 «

a 8-a « *Octandria* « 8 «

a 9-a « *Enneandria* « 9 »

a 10-a « *Decandria* « 10 »

a 11-a « *Dodecandria* cu 12—19.

a 12-a « *Icosandria* cu 20 sau mai multe așezate sus pe marginea calicului.

a 13-a « *Polyandria* cu 20 sau mai multe stamine, așezate jos în prejurul părții de desupt a pistilului.

Pe phanerogamele cu flori complete, slobode, dar cu stamine nedeopotrivă, le-a împărțit în 2 clase:

a 14-a « *Didynamia*, cu 4, din cari două mai lungi.

a 15-a « *Tetradynamia*, cu 6, din cari patru mai lungi.

Pe phanerogamele cu flori complete, dar cu staminele lipite, le-a împărțit în 5 clase:

a 16-a « *Monadelphìa*, cu toate staminele lor făcând un mănunchiu.

a 17-a « *Diadelphìa*, cu staminele în două mănunche.

a 18-a « *Polyadelphìa*, cu staminele în trei sau mai multe mănunche.

a 19-a « *Syngenesia*, toate staminele unite prin firele lor, așa că fac o țevă.

a 20-a « *Gynandria*, la cari staminele sunt lipite cu pistilele.

B. Pe phanerogamele cu flori necomplete le-a împărțit în 3 clase:

- a 21-a « *Monoecea*, cu flori de două feluri (bărbătești și femești), dar pe același ins.
- a 22-a « *Dioecia*, cu flori bărbătești pe un ins și cu flori femești pe altul.
- a 23-a « *Polygamia*, cari au flori bărbătești, flori femești și flori complete pe același ins.

Clasificarea plantelor după Linneu e foarte îndemănatecă și prin ajutorul ei se poate găsi lesne numele unei plante. E lesne de văzut dacă are flori sau nu, deci dacă e phanerogamă sau ba. Dacă e phanerogamă, cercetând florile, tot așa de lesne putem vedea dacă sunt complete sau nu. Știm deci că planta cercetată e din cutare sau cutare despărțitură mare.

Carol Linneus (1707—1778)

Să zicem că planta are flori complete. Vedem de are staminele slobode. Să zicem că da. Ne uităm, dacă sunt deopotrivă de lungi. Dacă nu, vedem de sunt 4, din cari 2 mai lungi, sau 6, din cari 4 mai lungi, și aflăm, dacă avem a face cu o plantă din clasa tetradynamia. Dacă sunt staminele slobode, dar egale, le numărăm și vedem, dacă sunt, 1, 2, 3, că sunt din clasa Monandria, Diandria, etc. Dacă sunt 20 sau peste 20, le vedem cum stau așezate, deci știm de face parte din Icosandria sau Polyandria.

Dacă staminele nu sunt slobode, vedem de fac un mănunchiu, trei sau mai multe, dacă alcătuesc o țevă sau dacă sunt lipite cu pistilele și deci dacă face parte din clasa 16, 17, 18, 19 sau 20.

Dacă planta are flori bărbătești și femești pe același ins, pe inși deosebiți sau dacă pe același ins se află flori necomplete și de cele complete. Știm atunci că avem a face cu clasa 21, 22 sau 23.

În lăuntrul fiecărei clase sunt împărțituri după numărul pistilelor și în lăuntrul acestora după alte caractere. Așa că din ce în ce îngustăm cercul, pân ce ajungem la genul și apoi la specia căutată.

E bună clasificarea lui Linneu? Neapărat că nu e bună, căci prea deseori desparte plante înrudite și întrunește pe altele cari n'au nici în clin nici în mănecă. Astfel, de pildă, clasa Polygamia cuprinde plante străine unele de altele și e mai nimerit a țineă seamă numai de florile complete. De-asemena Porumbul se vede depărtat de Grâu, măcar că e așa de-aproape rudă, numai pentru că are flori necomplete, dar așezate de același ins, pe când grâul are flori complete!

Insuși Linneu țineă clasificarea aceasta numai ca o ușurare a cercetărilor; dar lucrase o clasificase în 68 de familii naturale.

Se face deci o nedreptate lui Linneu punându-i-se în seamă nepriceperea că n'ar fi putut el însuși vedeă apropierea nepotrivite și despărțirile nefirești ce urmau din clasificarea lui. Neapărat că balamucul cel mai mare era că nu făcea deosebirea așa de adâncă și de firească a phanerogamelor în monocotyledoane și dicotyledoane, adică în phanerogame ai căror embrioni au o foaie sau două; de asemenea că n'a deosebit pe gymnosperme de celealalte phanerogame, măcar că acestea n'au semânța închisă într'un pistil, ci goală.

S'a mai spus mereu că Linneu credeă că felurile de plante sunt pe veci nechimbătoare. Profesorul R. von Wettstein arată înse că Linneu eră încredințat de faptul formărei de specii nouă și c'a și îndemnat să se cerceteze cum se întâmplă acest lucru.

Dr. Lux.

Pentru curățirea aleelor.

Prin aleele grădinilor vezi adesea crescând burueni și trebuie să le tot smulgi ca să fie aleele curate. Ca să le ții curate, se recomandă să le uzi cu apă sărată. Aceasta se face în timp de o săptămână toamna și în timp de o săptămână primăvara. Operația asta se mai repetă câte odată și vara.

Grădinile școlare în sate.

Slegea învățământului primar din 1901 prevede, la art. 28, dispozițiunea ca fiecare școală rurală să aibă cât mai în apropiere o grădină școlară; iar articolele 63 și urm. ale Regulamentului din 1904 dau amănunte despre chipul cum să se folosească învățătorul de grădină.

Scopul pentru care legiuitorul a luat măsurile acestea este evident pentru oricine își dă seama de rolul școlii rurale. În țara noastră, ea nu se poate mărgini a da elevilor un număr de cunoștințe, ci e obligată să fie un ferment de progres în mijlocul satului. Se cere dar școlii să contribuie și ea la modificarea vechilor obiceiuri de a cultiva pământul moștenite de săteni. Poate că ar fi prea mult a pretinde că ea va fi factorul hotărâtor, dar în orice caz va ajuta mult îndemnurile venite din alte direcțiuni.

Două sunt chipurile de acțiune ale școlii în această privință: pe de o parte făcând cu puțință țăranilor să vadă grădina școlii ca un model de cultură; pe de alta, pregătind tineretul — agricultorii de mâine — să se folosească de rezultatele experiențelor și să înțeleagă mai bine procedările pe cari știința le indică în multe împrejurări.

E vorba deci de un învățământ agricol, făcut însă pe cale cu totul practică. În grădină și în timpul lucrărilor va vorbi învățătorul despre cereale și cultura lor, despre legume, despre pomi, despre altoit, etc.

Dar elevii nu trebuie să considere toate acestea ca o simplă lecție fără nici o sancțiune practică. De aceea, vor face ei înșiși, sub conducerea învățătorului, toate lucrările mari și mici pentru ca să ajungă a vedea rodul muncii lor. Mai mult: nu numai să-l vadă, dar să se folosească chiar de dânsul. Produsele câmpului de experiență ori ale grădinii școlare se vând și sumele dobândite se împart între școlari și învățător. În satele unde, afară de grădină, școala are și teren de cultură, acolo tinerii au un câștig serios, căci li se dă 65% din venitul net, pe când învățătorul ia 25%, iar restul de 10% servește la formarea unui fond cu care să se îmbunătățească mijloacele de cultură.

Pentru a înlesni această lucrare atât de prețioasă, Ministerul a luat numeroase măsuri. A trimis la pepinierele statului un număr de învățători, a trimis alții în Transilvania unde se țineau câteva cursuri de agricultură și pomologie, a instituit premii pentru cele mai bune grădini școlare din fiecare județ, a pus în vederea revizorilor școlari să cerceteze și să raporteze totdeauna și despre activitatea în acest

sens a învățătorilor, în fine a adresat învățătorilor îndemnuri convingătoare.

«Nu e de ajuns — zice o circulară din 1901 — ca copilul săteanului să știe numai a serie, a citi și a socoti, a avea cunoștințe de istorie și geografie; lui îi sunt necesare și cunoștințele practice. El trebuie să știe ceva din lucrul manual, împletirea unei rogojini, coș, pălării, etc., să știe să cânte la biserică sau în cor, să poată aranja o mică grădină cu verdeturi, legume și pomi fructiferi și numai atunci putem spune că absolventul școlii rurale se află înzestrat cu cunoștințele complete pe cari i le poate da școala.»

Și mai departe le spune învățătorilor:

«In locul măcăcinilor, gunoaielor și murdăriilor de tot felul cari stau grămădite în curțile și grădinile sătenilor și cari servă de multe ori ca un focar de infecțiune, cred că ar fi frumos să vedem grădini cu flori, verdeturi, pomi fructiferi și atunci cu atât mai mare ar fi mulțămirea d-voastră sufletească când ați ști că totul se datorează ostenețelor ce ați depus și sfaturilor ce ați dat.

«E rușinos ca grădinile sătenilor să stea părăsite, iar ei să scoată ultimul ban ca să cumpere ceapă, varză, usturoiu și alte verdeturi și legume necesare pentru îndestularea casei lor.

«E de plăns când trecem azi prin satele noastre și observăm că multe din curți și grădini sunt neîmprejmuite, pustii, fără verdeață și fără să aibă măcar un arbore fructifer.»

Pentru ca grădinile școlare să capete din ce în ce mai multă importanță, Ministerul institue în 1902 o expoziție care are să se facă în luna lui Septemvrie. Atunci toți învățătorii cari au ceva de arătat, trimit în capitala județului din produsele lor și o comisiune anume instituită hotărăște premii pentru cele mai bune produse expuse. Ca premii se dau semințe, unelte, cărți de agricultură, etc. La premiile acestea concurează și învățătorii și absolvenții.

Pentru ca legătura între viața de școlar și viața de acasă să devină mai strânsă, și pentru ca efectele învățământului agricol să se poată controla cât mai curând, s'a hotărât în anul 1902 ca fiecare școlar din divizia III-a să aibă acasă o grădiniță. El trebuie s'o îngrijească singur; învățătorul o cercetează și-i dă o notă pentru aceasta.

În fine, în aceeași ordine de idei, s'a instituit tot în 1902 sărbătoarea sădirii pomilor (1).

Din notițele acestea se vede că, de ani de zile, se urmărește cu stăruință o idee: dezvoltarea dragostei pentru pomi, pregătirea tinerilor pentru a-și îmbunătăți mijloacele de cul-

(1) Am vorbit cu altă ocazie despre această serbare. Vezi No. 20 anul curent.

tura pământului, îndemnarea sătenilor de a se asocia și ei la activitatea copiilor lor.

Oricine se interesează de mersul învățământului înțelege că o asemenea idee binefăcătoare nu se poate părăsi și că dacă uneori și pe alocuirea, slăbește stăruința și dragostea, se cade ca cei cari conduc școalele să îndemne din nou pe cei chemați, pentru ca lucrurile să nu cadă în părăsire.

De aceea Ministerul cultelor a adresat—cu data de 2 Maiu 1907—inspectorilor și revizorilor școlari următoarea circulară :

Prin mai multe circulare și dispoziții anterioare, Ministerul a introdus dispoziția ca fiecare școală primară rurală să aibă o grădină școlară ; ca școlarii să aibă și la ei acasă asemeni grădini ; și ca pe lângă școlile cari dispuneau de pământ în țarină, să funcționeze și câte un câmp de experiență, pentru instrucția agricolă a copiilor.

Avem informația că aceste dispoziții au cam fost părăsite în unele părți, așa că noua îndrumare practică, care eră pe cale a se da învățământului primar rural, ar fi în pericol de a se stăvili.

Vă invit să căutați a vă informa în mod esact de starea în care se află chestia, și anume care sunt școlile la care grădinile școlare și câmpurile de experiență continuă a funcționa, care sunt acele la care au încetat și care sunt acele la care s'ar putea pune în practică de-acum înainte. In acelaș timp veți lua măsuri energice pentru ca mișcarea să fie reînceptută pe unde se va fi oprit. Și ne veți ține în curent cu toate măsurile ce veți lua.

Paralel cu această activitate a Ministerului s'a dezvoltat acțiunea Administrației Domeniilor Coroanei.

In anul 1901 Administrația a dat o circulară către agenții ei ca să ia măsuri pentru a se cultiva legume în grădinele școlare. Cu acea ocaziune s'a făcut și un regulament care vorbește despre chipul cum vor funcționa aceste grădini și instituie premii pentru pomii cei mai îngrijiți, pentru legumele și pentru florile cele mai frumoase.

Pe lângă rolul educativ ce au aceste grădini, ele sunt destinate a avea și urmări practice de mare însemnătate. In această privință Administrația Domeniilor Coroanei are același punct de vedere ca și Ministerul Instrucțiunii. De aceea zice în circulara pomenită :

Câtă sumedenie de bani nu ies din țara noastră numai pentru legumele ce le cumpărăm dela grădinarii sârbi și bulgari, ca : ceapă, varză, cartofi, morcovi, usturoiu, etc. și care întrec peste mai multe milioane pe fiecare an ? Pentru Sârbi și Bulgari, cultura legumelor la noi în țară a devenit o îndeletnicire specială prin care pot a-și înlesni traiul la dânșii acasă și s'a înrădăcinat credința chiar, că numai ei trebuie să fie producătorii noștri de zarzavat. Acești grădinari sârbi și bulgari, vin primăvara la noi în țară, iau în arendă dela proprietari sau săteni câte o bucată de pământ în apropierea unui rîu sau heleșteu, de care a-

ceastă țară este brăzdată în lung și în curmeziș, se adăpostesc în niște coșare netrebnice și murdare, nu consumă nici un ban în țara noastră, pentru că dânșii trăesc mai mult decât modest și se mulțumesc cu legumele ce le produc, iar toamna pleacă în țara lor, cu milioanele adunate la noi și în bună parte dela țaranii noștri.

Sunt cuvinte înțelepte, de cari trebuie să ținem seamă.

Este aci nu o simplă chestie scolară, ci — am putea zice — o chestie națională. Este deci de datoria oricui se interesează de aproape sau de departe de școala rurală să dea tot îndemnul, tot sprijinul pentru ca grădinile școlare să progreseze din ce în ce mai sigur.

R.

HIDROMELUL (1).

Fabricarea hidromelului cu păstură. Metoda Derosne. De mult se observase că mustul de miere dela stupii primitivi, având în el rămășițe de ceară, de păstură și de căței, fierbe mai repede și mai deplin decât mustul de miere curată, scoasă cu meloextractorul. Derosne a dovedit cel dintâiu că adevărata maia pentru fierberea hidromelului se găsește în păstură.

Plămădirea maiiei. Derosne pregătește mai întâi o maia din păstură, pe care o plămădește deosebit și apoi o pune în mustul de miere, ca să-l fermenteze. El scoate 50 grame de păstură din acel an, din faguri și o frământă bine cu mâna într'un litru de apă calduță. De altă parte amestecă 1½ kg. de miere cu 1½ litri apă caldă în care mai adaugă 10 grame acid tartric. Lasă acest must să fiarbă un sfert de ceas, având grija să ia spuma care se alege deasupra. Astfel căpătăm un must sterilizat în care vom plămădi maiua de păstură. Indată ce luăm mustul de pe foc, turnăm în el 3 litri de apă, care de regulă răcește mustul astfel ca să poată primi în el maiua pregătită mai din nainte, fără a-i nimicî semințele de fermenți. Această plămădeală e pusă într'o sticlă astupată cu o pânză și este păstrată la o căldură de 28—30 grade. A doua zi fierberea începe și peste 5—6 zile cu această plămădeală putem însămânța 100 de litri de must de miere.

Pregătirea mustului. Punem 50 litri apă rece într'un butoiu mai mare de 100 de litri. Facem un must compus din 30 kg. (20 litri) miere și 30 litri apă, în care bătăm 60 grame de acid tartric. Il fierbem un sfert de ceas, luându-i epuma

(1) Vezi No. 35.

și apoi îl vărsăm în butoiu. După ce amestecul se răcește, ajungând la 25—30 grade, turnăm în el maioua plămădită și amestecăm cu un băț. Dacă se pune maioua în must mai cald de 30 grade, se taie, omorând fermenții.

Butoiul să fie afumat cu pucioasă și bine clătit. Vrana să fie acoperită cu o pânză îndoită în patru. A doua sau a treia zi mustul începe să fiarbă. În fiecare zi se răscolește bine cu un băț. Fierberea se petrece cu atât mai repede și mai deplin cu cât căldura va fi neschimbată între 25 și 30 grade. Când fierberea se domolește, vânturăm mustul, scoțând a treia parte din el pe cep și turnându-l pe vrană, ca să-l aerisim și să zorim lucrarea maiouei. După 10—12 zile, nu se mai simte nici un sfârșit de fierbere. Gluometru arată că n'a mai rămas decât 2—3 kg. la sută de dulceață, neprefăcută în spirt. Băgăm butoiul la răcoare în pivniță și îl lăsăm ca să se liniștească. După 8 zile, facem hidromelul pritoc (ravec), trăgându-l în alt vas. După pritoc îi punem 10 grame tanin și 10 grame subnitrat de bismut la 100 litri de hidromel și amestecăm bine cu un băț. Taninul se topește mai întâiu într'o jumătate pahar cu rachiu și subnitratul de bismut, într'un sfert de litru de apă.

După 8—10 zile, hidromelul e din nou făcut pritoc, într'un butoiu uscat și fără miros, așa ca să se umple bine până la vrană și-l astupăm ca să nu răsufle. Când observăm că hidromelul a secăt, băgăm în butoiu pietricele de râu bine spălate în apă fierbinte și apoi răcite, până ce hidromelul se ridică iarăși până în gură. După o lună îl tragem din nou în alt butoiu. Atunci hidromelul trebuie să fie pe deplin limpezit; îl lăsăm să se învechească; iar în sticle îl punem numai după ce s'a limpezit desăvârșit.

În loc de păstură, putem să întrebuițăm drojdii de vin selecționate, care se găsesc de vânzare. Drojdiile sunt mai întâi plămădite întocmai ca și păstura, cu deosebire că se pune 150—200 grame din ele, în locul celor 50 grame de păstură. Hidromelul pregătit cu drojdii selecționate e cu mult mai plăcut la gust, decât cel fermentat cu păstură. Aceasta îi lasă o slabă amărală, care pierde cu învechirea.

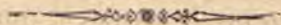
(Sfârșitul în No. viitor)

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

Ca să crească lâna oilor.

După ce ați tuns oile, frecăți-le pielea cu o amestecătură de untdelemn și de pucioasă. După trei sau patru zile, spălați-le cu apă sărată. Veți avea la tunsul următor lâna mai multă și din pricina sării oile vor fi ferite și de unii viermișori ce se prăsesc în lâna.

DOMENIUL DOBROVĂȚ.

Am spus în multe rânduri că situațiunea Domeniilor Coroanei prezintă un deosebit interes pentru aceia cari se ocupă de agricultură și de toate chestiile legate cu dânsa, fiindcă în conducerea lor și în exploatarea moșilor s'a urmat și se urmează un plan ce trebuie să fie cunoscut de aproape. Administrațiunea acestor Domenii are în vedere nu numai a cultivă pământul ori a tăia pădurile, nu numai a face toate acestea după datele științifice, dar încă se silește a dezvoltă toate industriile anexe ce sunt cu puțință după împrejurările fiecărei localități și a asocia pe locuitori la această activitate, a le înmulți mijloacele de câștig și a ridică, odată cu starea lor materială, și pe cea culturală și morală.

Ne propunem a vorbi în numărul de față despre Domeniul *Dobrovăț* din județul Vaslui.

El are o suprafață de 6.727 hectare, din cari peste 5.000 de hectare pădure.

Până în anul 1886, moșia eră arendată ; de atunci se exploatează în regie.

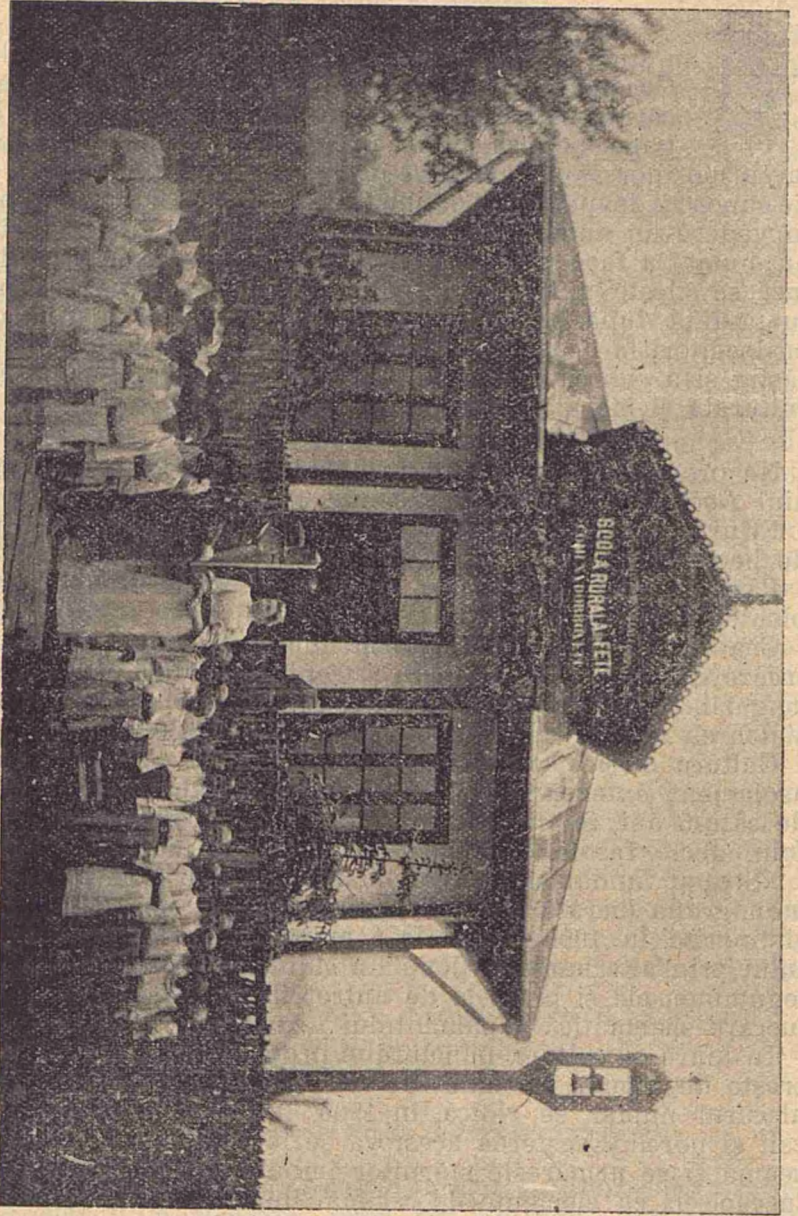
Cea d'întăiu grijă a administrației celei nouă a fost să creeze o fermă. S'au clădit deci, treptat, grajduri pentru vite, magazii, șoproane pentru mașini, case pentru personal, etc. Valoarea acestor construcții trece peste 300.000 de lei.

Cultura moșiei se face intensiv și extensiv. Se aplică un asolament extensiv de 7 ani și două asolamente intensive de câte 5 ani. Se cultivă : porumb, grâu, ovăz, orzoaică, trifoiu, sfeclă, fasole, cânepă, cartofi, meiu și lucernă.

«Scopul fundamental al exploatării acestui domeniu—zice monografia lucrată de d-nii N. Condurache și N. Marinescu și tipărită în 1906—este de a menține fertilitatea pământului prin alternarea rațională a culturilor, introducându-se leguminoasele și plantele de nutreț în asolament, și prin o lucrare sistematică a pământului...»

În afară de cultura pământului propriu zisă, administrația crește un număr însemnat de vite. În primul rând sunt oile, al cărui număr se ridică, în 1906, la 865. Vin apoi vacile, caii și porcii. Creșterea acestora se face cu mare băgare de seamă și se urmărește stăruiitor îmbunătățirea raselor prin încrucișeri cu elemente de cel mai bun soi.

Îmbunătățirea stării materiale și morale a locuitorilor preocupă continuu Administrația Domeniilor. Pe moșia Dobrovăț, se încurajează dezvoltarea câtorva industrii, se pregătesc

Școala de fete din Dobrovăț.

Casele de administrație din Dobrovăț.

țaranii pentru oarecari meserii, pe cari le învață în atelierile școalelor. Cursurile de adulți și bibliotecile școalelor ajută mult la răspândirea cunoștințelor folositoare pentru săteni; banca populară «Principele Nicolae», înființată în 1904, le întărește spiritul de economie și le dă ajutor la nevoile lor.

Această bancă are, în anul trecut, un capital de 16.000 de lei.

Tot în interesul locuitorilor, Administrația a construit louri de școală, a restaurat biserici, a instituit expozițiuni de animale, la cari se dau premii în bani, etc.

Am spus că cea mai mare parte din întinderea domeniului Dobrovăț e ocupată de pădure. În aceste păduri se găsesc fagi, carpeni, stejari, tei, plopi, ulmi, cireși și frasinii.

Pădurile acestea se exploatează după regulile stabilite de legile silvice, tăindu-se lemne de foc, pentru construcțiuni, etc., și în același timp plantându-se alți pomi după ce s'au pregătit în pepiniere bine îngrijite.

A.

Pentru copiii mici.

Se aduce la cunoștința mamelor că s'a înființat pe lângă Spitalul de copii un serviciu de consultațiuni, pus sub direcțiunea d-lui profesor dr. Thomescu Nicolae, în care se dau în toate Miercurile după prânz, dela orele 3 până la 5, consultațiuni gratuite și povețe asupra modului cum trebuiesc hrăniți și îngrijiți copiii dela naștere până la etatea de 2 ani, pentru a-i feri de boalele care rezultă din o rea îngrijire și o hrană nepotrivită cu vârsta lor, rele la care sunt supuși, copiii din cauza, une ori a lipsei de mijloace din partea părinților; iar, cele mai adese-ori, din cauza nepriperei mamelor asupra chipului cum trebuiesc crescuți copiii până la această etate.

La aceste consultațiuni, al căror scop de căpetenie este învățarea mamelor ca să-și îngrijească copiii, aceștia vor fi examinați și cântăriți regulat; apoi se va împărți, în anumite cazuri, scutice, lapte, unele medicamente neapărat trebuincioase, precum și premii acelor mame care își vor fi dat o deosebită silință în îngrijirea copiilor lor, dovedind că au ascultat și urmat povețele ce li s'au dat la aceste consultațiuni.

— Vinul armă n'are în mână, dar mai rău de orice armă, cu o băutură dulce sub pământ te duce.

0 vedere din pădurea Dobrovăț.

6 MUSCĂ PRIMEJDIGASĂ.

Ziarele românești spun că s'a aretat în județul Mehedinți o muscă foarte rea, care pricinuește multe suferinți vitelor și oamenilor. Ziarele ungurești spun că'n Banat o muscă face mari reuțăți oamenilor și vitelor, ba chiar că două femei, înțepate și otrăvite de roiuri de muște de-acestea, au murit.

Ce fel de muscă o fi? Pe la București nu ajunge, dar în Mehedinți, în Gorj și partea de sus a Doljului, în Banat și într'o parte a Serbiei e foarte cunoscută.

Iată ce zice despre ea Ludwig Schmarda în Zoologia sa: „*Simulium*, din care fac parte cei mai mulți mosquitos 1) din țerile fierbinți. Femeile sug sânge, dar la nevoie, se mulțumesc și cu sucuri de fructe sau erburi. La noi este *Simulium reptans*, lung de 2 milimetri, cu pânțele negru, se arată în serile de primăvară în roiuri.

«*Simulium golumbacense*. (Musca dela Golumbaci) e una din relele cele mai îngrozitoare, pe lângă Dunărea de jos, în deosebi în Banat. Se arată în roiuri dese, făcând nori și năpădește pe oameni și pe vite. Înțepătura acestor muște pricinuește o înflătură tare și dureroasă, care ține 6—8 zile. Vitele cornute pier deseori din pricina înțepăturilor.

Genul *Simulium* e din familia *Tipulidelor*, iar familia aceasta împreună cu multe altele alcătuiește ordinul *Dipterelor*, adică a insectelor cu două aripi.

Iată ce spune despre musca de care ne e vorba, Spiridon Gopcević în cartea sa „Serbien und die Serben“. Leipzig 1888:

«Astăzi e vestit Golubaciul (2) sau mai bine zis vorbit de reu prin Musca dela Golubaci. În fiecare an, es nenumărate milioane de musculițe di'ntr'o peșteră uriașă ce se află, din sus de ruina Golubaciului, în stânci. Adeseori se împrăștie pân la 40 de mile de aci în împrejurimi cășunând suferinți oamenilor și vitelor. Au cercat să astupe peștera cu zid, dar a fost muncă zadarnică. Un Englez a intrat în 1836 în acea peșteră și-a dat de-un lac mare, dar n'a putut înainta mai mult de 50 de pași, căci apa îi ajunsese pân la gât.

«Musca tăbărește pe muncitorii dela câmp și pe vite în număr atât de mare încât face pătură groasă de mai multe linii.

Fiecare înțepătură ustură și pricinuește o înflătură care ține 10—14 zile. Mai multe înțepături fac să ai friguri, cărcei, spazme, ba chiar și moarte poate să se întâmple. Pe vite

(1) Mosquitos e spaniolește și vine dela *mosca* = muscă.

(2) Ruinele unei fortărețe lângă satul *Golubaci* sau *Golumbaci* în Serbia lângă Dunăre.

se așează atât de multe în urechi, în nas, gât și'n gătița aerului, încât le innăbușe.

Pagubele ce fac an de an sunt foarte mari. De-aceea de mult încă s'a tot căutat fel și chip de-a stârpi aceste muște, dar în zădar. Au zidit gura peșterei, însă s'a dovedit, că ouăle lor se clocesc în pâraele din împrejurime. În 1793 a scris d-rul Schönbauer o carte cu numele de «Musca dela Columbaei». Au mai scris d-rul Verdat, învățat sved (1821), apoi d-rul Medovici, Kollar. Spiridon Gopceviți își dă părerea că s'ar putea ucide cu fum de pucioasă muștele, când se vor află adunate în peșteră, pe vreme de ploaie și vânt.

St. N.

Lucrările agricole în luna Iunie.

Rapița și orzul.

aca în luna Maiu nu s'a isprăvit cu recolta și treeratul rapiței de toamnă, aceste lucrări se continuă în această lună. În această lună, încă chiar de pe la început, se face recolta orzului de toamnă. Când orzul se face snopi și când se clăește, trebuie a se face cu multă băgare de seamă, căci spicele se rup foarte ușor. La arie când se face stog sau șiră, trebuie acoperit bine cu paie ca să nu se strice de ploie. Treeratul orzului se face ca și al rapiței; după treerat se vântură și se păstrează în magazie până se vinde. Într'o cultură bine îngrijită, orzul de toamnă poate să producă dela 50 — 70 hectolitri la hectar. Orzul alb de toamnă se caută atât de fabricanții de bere din străinătate, ca și cei dela noi din țară.

Grâul.

Intre 14—24 ale acestei luni începe și seceratul grâului, care se face cu aceleași instrumente agricole ca și orzul de toamnă. Grâul destinat pentru vânzare se seceră în pângă, iar cel destinat pentru sâmanță se seceră când s'a copt bine. Grânele se cunosc când sunt în pângă astfel: strângem un bob de grâu între degetul cel mare și arătător, și daca din bob nu mai iese lapte, se poate seceră. Seceratul se face după ce roua s'a ridicat; iar după ce s'a legat în snopi, se pun în picioare ca să-i bată soarele până seara când se fac clăi. Grânele coapte se seceră chiar cu roua pe ele, iar snopii se lasă culcați la pământ până seara când se clăesc. La arie, snopii se fac stog sau șiră, până se treeră; după treer grâul se vântură și se pune în magazie în strat subțire ca

să nu se încingă și să capete mucegaiu. Se mai dă la lopată din când în când, ca să nu fie atacat de gărgărițe.

Paiele de grâu se fac șire, ca să fie bine păstrate până iarna, când se dau ca hrană vitelor, amestecându-se cu fân și cu rădăcini de sfeclă și morcov. Se mai întrebuințează ca așternut la vite, la facerea de pălării, etc. Producțiunea grâului la hectar poate să fie de 6—40 hectolitri. Din făina de grâu se face o pâine gustoasă și hrănitoare; se mai face scrobeală, spirt, etc.

Secara și orzul.

Secara și orzul de primăvară se seceră ca și grâul, boabele acestor cereale, după treerat, se vântură și se păstrează în magazie până la vânzare. Secara și orzul pot să producă la hectar 8—35 hectolitri. Pâinea făcută din făina de secară este mai puțin hrănitoare decât cea de grâu, de aceea se caută mai mult la facerea turtelor și a spirtului. Orzul se întrebuințează la fabricarea berei și la hrana animalelor, de multe ori orzul se amestecă cu secară și astfel se întrebuințează la fabricarea berei.

Paiele de secară se caută mai mult la facerea de scaune și gojini.

Săpatul porumbului.

Porumbul se sapă pentru a doua oară. Această lucrare se numește mușuroit. La porumburile semănate în rânduri săpatul se face cu rarița, iar la cele semănate prin împrăștire, săpatul se face cu sapa. Pueții cari dau dela rădăcină trebuesc rupți, de asemenea porumbul trebuie rărit dacă este prea des, căci altfel rodește mai puțin. Dacă printre porumb s'a semănat și cânepă destinată pentru semănat, după cum se obișnuiește în Moldova, cânepa se rărește lăsând firele de cânepă la o depărtare de 5—10 m. La săpat se taie mai mult cânepa de vară, care este de culoare verde mai deschisă, și se lasă mai mult cea de toamnă care este de o culoare verde mai închisă.

Camelina.

Camelina se recoltează când trunchiurile au început a se îngălbeni și semințele în teci au o culoare galbenă roșiatică. Recolta se face ca și la rapiță. Poate să producă la hectar 15—20 hectolitri. Uleiul ce se scoate din semințele camelinei, are aceiași întrebuințare ca și cel de rapiță.

Cositul livezilor naturale.

Daca timpul a fost ceva mai ploios, toate gramineele (ierburile) dintr'o livede naturală au crescut destul de bine și cea mai mare parte din ele se găsesc în floare. Iarba cosită în astfel de stare, dă fân bun ca calitate și cantitate.

Ca să cunoaştem mai bine dacă cea mai mare parte din ierburi sunt înflorite, dimineţa până ce nu s'a ridicat roua, ne plimbăm prin livele şi dacă picioarele se încarcă de mult praf, care este polenul florilor, este semn bun de a cosi iarba.

Cositul livezilor naturale se face ca şi la cele artificiale' şi aceleaşi reguli la facerea fânului şi la facerea căpiţelor, le avem în vedere. Un hectar de livele naturală poate să dea dela 2—6 mii kgr. fân uscat.

Livezile naturale, prin luna August, se cosesc pentru a doua oară. Acest fân poartă numele de otavă.

Muşuroaiele de furnici de prin livezi se pot stârpi astfel: Se amestecă un litru gaz petrolu, cu un kgr. săpun negru, dizolvat în 100 litri apă. Acest amestec se toarnă în furnicar şi astfel furnicele se prăpădesc.

Cositul mazărichei.

Măzărighia semănată ca plantă de nutreţ se coseşte când este în floare. Cositul, uscatul, strânsul şi păstrarea fânului de mazăriche se face ca şi la fânul natural. Măzărighia care care se lasă pentru sămânţă, se coseşte după ce tecile s'au copt. Măzărighia poate să producă la hectar până 1.000 kgr. fân uscat şi sămânţă 18—25 hectolitri.

In grădina de pomi.

Se urmează cu altoitul pomilor cu ochiu sau mugure. Se taie lăstarii cari au dat din rădăcină şi tulpină, sau din crăcuţele tinere cari n'au o creştere regulată. Dacă timpul este secetos, pomii trebuiesc udaţi. Se culeg corcoduşele şi alte poame vâratice.

In grădina de legumi.

Legumile se udă regulat şi se curăţă de burueni. In această lună se seamănă şi ridichea de toamnă, şi după ce a răsărit să răreşte, lăsând o depărtare între ele de 40 c. m. Se culeg foile de tarhon şi leuştean, care se usucă şi se păstrează în anume săculeţe pentru a fi întrebuinţate în timpul iernei. Foile de tarhon se pot păstră şi în oţet sau în salamura. Se culege fasolea şi mazărea păstae.

In podgorii.

Se stropesc viţele cu salamura ca şi în luna Maiu. O altă lucrare care se poate face încă de pe la 15 ale acestei luni este plivitul viei. La plivit se rup toţi lăstarii de prisos daţi din rădăcină ca şi din coarde. Cei rămaşi se leagă cu teiu netopit, ca strugurii să fie expuşi cât se poate în bătaia soarelui. Plivitul e bine să se facă pe un timp noros. După plivit, via se stropeste cu salamura şi după aceea se sapă. Stro-

pitul se face după ce s'a ridicat roua de pe foi și pe un timp călduros.

Vitele mari.

În această lună căldurile fiind mari, lucrările câmpului să înceapă mai de dimineață, și când dă căldura să se lase vitele să se odihnească. Vitele de muncă în timpul verei pot lucra 10 ore pe zi. Vacile se dau la taur ca să poată fătă în luna Martie sau în Aprilie, Vacile poartă sarcina până la 9 luni. În acest timp vacile trebuiesc ferite de loviri, de răceală, de căldură și prea multă umezeală, trebuiesc bine hrănite.

Râmătorii.

Râmătorii cari se găsesc pe ogoare, trebuie să aibă apă bună de băut, curată și îndestulă, ca să nu se îmbolnăvească de brâncă.

Albinele.

Roitul urmează în această lună mai cu seamă când iarna a fost lungă și primăvara mai secetoasă.

V. S. Moga.

Mișcarea de abținere în armata și marina engleză.

Revista specială de propagandă în privința abuzului băuturii, „*Antialcoolul*”, publică o sumă de amănunte prețioase despre mișcarea ce se propagă din ce în ce în armata și marina engleză, ca să nu se mai bea spirtoase.

Ducele de Conaught, inspectorul general al trupelor, prezidă, la 9 Mai anul trecut, Reuniunea de abținere a armatei regale.

Darea de seamă anuală constată că în cursul anului se formaseră încă 25 de sucursale. Sunt în total acum 497 societăți, cu 26.909 membri. În această cifră nu sunt cuprinși cei 24.899 membri ai Reuniunii indice. Ducele de Conaught declară că din diferitele depozite pe cari le vizitase în călătoriile sale de inspecție, i se raportase, cam astfel: «Pe aici nu se mai bea aproape de loc. Puțina cantitate de alcool ce se consumă confirmă aceste declarațiuni».

Se poate felicita mișcarea pentru progresele uriașe pe cari le-a făcut relativ în puțin timp. Această activitate, mereu crescând a asociațiunii de abținere, e o binecuvântare nu numai pentru armată, dar și pentru întreaga patrie.

Mișcarea antialcoolică face și în marina engleză progrese continue. Cum se înlesnește mișcarea de către administrațiunea marinei, ne arată o notiță luată din ziarul *Times*.

Comandamentul marinei trebuie să hotărască cum să fie despăgubiți acei marinari cari nu consumau băuturi alcoolice și se de cise să se treacă sumele respective în jurnalul de bord și să li se

plătească deodată cu solda obișnuită. Cei cari se fac abstenenți trebuie să comunice acesta pentru ca să fie trecuți în lista abstenenților.

Oare drumurile nu s'ar străbate mai sigur dacă toți conducătorii vapoarelor ar fi abstenenți?

Starea agricolă a României la finele lunii Maiu 1907 st. n.

Seceta care continuă de mai bine de o lună căldurile dogoritoare și vânturile tari au compromis foarte mult semănăturile din întreaga țară.

Semănăturile de toamnă ca grâul, orzul și secara care eșise din iarnă în condițiuni nesatisfăcătoare, nu s'au mai putut dezvolta în cursul acestei luni decât foarte puțin, ei au rămas mici, rari, dându-le spicul în cea mai mare parte a Munteniei. În multe locuri semănăturile târzii s'au uscat. Ele au fost date parte spre pășune, iar parte s'au întors, cu greutate, spre a se pune alte plante. Totuși secara și orzul se prezintă mai bine ca grâul. Se crede că ploile din urmă vor scăpa în parte semănăturile care s'au menținut mai bunișoare.

Semănăturile de primăvară se prezintă în condițiuni foarte nemulțumitoare. Cele mai timpurii, răsărite și înrădăcinate înainte de a începe seceta sunt bunișoare; cu toate că ele sunt mici și în parte îngălbenite, este speranță că se vor îndreptă. Cele târzii s'au uscat în mare parte, iar pe alocuri nici nu au răsărit. Rapița, pe unde mai este câte puțină, a înflorit și a legat foarte slab, tecile și hoabele fiind atacate de insecte și de larve.

Porumburi s'au semănat foarte puțin din cauza prea marelui uscăciuni care nu permitea facerea arăturilor; cele puse mai de timpuriu au răsărit și au început a se prăși în multe părți, ele sunt însă mici, slabe, suferind de secetă.

Din cauza scoarței tari de la suprafața pământului, cele mai multe porumburi târzii n'au răsărit de loc sau au eșit numai în parte. Acum, în urma ploilor ce au căzut, de și târziu, se fac pretutindeni arături și semănături de porumb, lucrându-se pe unele locuri chiar și noaptea.

Sfeclele de zahăr, fasolea, plantele textile, țurajere și toate semănăturile făcute în cursul lunilor Aprilie și Maiu au mers foarte rău; ele sunt pipernicite, rare și fără vigoare. Ploile din urmă le-au mai înviorat.

Fânețele naturale după lunci și după văi au rezistat; ele sunt însă rari și mici; acele după coaste și podișuri s'au uscat. Fânețele artificiale ca lucerna și trifoiul s'au dezvoltat repede, având umiditate suficientă la adâncime și s'au cosit odată în cea mai mare parte a țării.

Pășunile și izlazarile sunt uscate mai pretutindeni. Vitele nu găsesc cu ce se hrăni; în multe părți ele se întrețin încă cu nutrețuri uscate ca și iarna.

Vegetațiunea arborilor, arbuștilor și pomilor roditori, foarte mult înapoiată în cursul lunilor precedente, a luat o dezvoltare extraordinară, încât într'un timp foarte scurt toate speciile au înflorit, au înfrunzit și au format fruct. Din cauza căldurilor mari, pomii au înflorit repede dar n'au legat în bune condițiuni; fructe vor fi puține și în multe părți chiar de loc. Omizile s'au arătat în număr mare, producând stricăciuni plantațiilor și pădurilor.

Vița de vie a înfrunzit pretutindeni și pe unele locuri a înflorit. Viile se sapă pretutindeni, însă lucrările au mers greu; până acum starea lor se pare satisfăcătoare ca vegetațiune, însă producțiunea este mică mai pretutindeni.

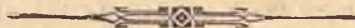
Vitele sunt foarte slabe, ele au suferit de lipsa de nutreț și de pășune. În restul Munteniei a apărut *musca columbaca* care a provocat moartea multor vite. Din cauza slăbiciunii vitelor și a uscăciunii pământului, lucrările agricole merg foarte greu și nu s'au putut face de cât în mică parte.

Perderea produsă de secetă este considerată până acum pentru cereale de peste 50%. În urma ploilor bunicile ce au căzut la sfârșitul lunii Maiu și în primele zile ale lunii Iunie, starea agricolă se va îmbunătăți și chiar spori prin noul semănături de porumb și de nutrețuri cari, de și timpul este foarte înaintat, se fac cu mare activitate.

Profitând de aceste ploi, fânețele și pășunile se vor îmbunătăți negreșit.

St. C. Hepites.

Directorul Institutului Meteorologic.

De pe Domeniile Coroanei

Zilele trecute d-l Ion Kalinderu a fost pe Domeniul Coroanei Cocioc din județul Ilfov, unde a inspectat culturile agricole și îndeosebi diferitele industrii. Pe lângă lăptăria sistematică, fabrica de ceramică, atelierul de tringherie și de mobile în richită, Administrația Domeniului Coroanei a mai înființat aici un ferăstrău (gatter) modern pentru fasonarea stejarului în scânduri pentru parchete și alte trebuințe.

A mai vizitat spitalul și școlile din Brătulești și Periș. La aceasta din urmă s'a interesat în special de progresul atelierului școlar ce e înființat nu de mult pentru fabricațiunea periilor și bidinelelor.

Fiind mulțumit de rezultatele constatate a dispus să se dea pe viitor o și mai mare dezvoltare acestei industrii care e menită să sporească veniturile sătenilor. Asemenea a dispus să se cumpere de Ad-ția Domeniului Coroanei mai multe unelte și material pentru lucrurile din papură ce se fac în atelierul școlii din Brătulești.

În sfârșit s'a interesat cam ce industrii s'ar mai putea introduce pe acest Domeniu, industrii cari să vină în ajutorul locuitorilor și să îndemne și pe vecini a se îndeletnici cu ele, întrucât cer mai mult bunavoință decât cheltueli.

În luna trecută s'a ținut în comuna Domnița adunarea generală a societății culturale-economice «Spătarul Milescu» de pe Domeniul Coroanei din jud. R.-Sărat.

Din darea de seamă prezentată adunării, se vede că societatea a ajuns la sfârșitul anului 1906, la un capital de peste 26.000 de lei, dintre cari 20.000 de lei părți sociale, 3.500 lei depuneri spre fructificare, 1.700 lei fond de rezervă, 500 lei fond cultural și altele.

Fructificarea s'a făcut prin împrumuturi locuitorilor pentru trebuințe bine justificate, dând dividende de 7%. Afară de aceasta, banca a cumpărat două mașini de mână pentru bătut porumbul, care se închiriază membrilor în condițiuni lesnicioase.

În ce privește partea culturală, societatea are o frumoasă bibliotecă dăruită de Administrația Domeniului Coroanei, care a abonat-o și la mai multe reviste. După îndemnul d-lui Ion Kandleru, care se interesează cu multă căldură de starea locuitorilor, consiliul de administrație a organizat mai multe întruniri și conferințe la care s'a expus sătenilor diferite chestiuni de interes agricol, social și cultural.

S'au dat și câteva reprezentațiuni teatrale cu subiecte patriotice și moralizatoare.

Cronica Săptămânii.

Din țară.

= M. S. Regele și Regina au făcut o călătorie cu automobilul pe soseaua Giurgiului până aproape de acest oraș.

= În zilele de 26, 28 și 30 Maiu s'a făcut în toată țara alegerile deputaților.

La colegiul I au întrunit numărul de voturi cerut de lege, 61 membri ai partidului liberal și 9 ai partidului conservator.

La colegiul II au întrunit numărul de voturi: 61 membri ai partidului liberal și 4 conservatori și 1 independent.

La colegiul III au fost aleși 37 de liberali.

La acestea, trebuie să adăogăm că fiecare universitate a ales, în ziua de 24 Maiu, câte un senator și astfel alegerile s'au sfârșit.

= La 24 Maiu s'a dat în Arenele Romane dela Expoziție o mare serbare școlară de gimnastică.

= Elevii gimnaziului militar din Craiova au făcut o excursiune la Câmpulung.

= La 25 Maiu s'a dat în sala Liedertafel în București o frumoasă serbare școlară în folosul cantinelor școlare.

= Consfăturile profesorilor secundari urmează regulat în fiecare săptămână. Ei se adună acum la liceul Lazăr. Îi preocupă mai ales chestia activității extrașcolare.

= Săptămâna acesta este a examenelor școlare. La 25 Maiu au început la Conservatoriile de muzică și declamațiune, la 1 Iunie încep examenele elevilor pregătiți în particular pentru cursul secundar.

11 | *Dela Români de peste munți.*

= In comuna Satmar o societate românească a voit să dea o reprezentație teatrală; dar a fost oprită, fiindcă piesa eră — natural — scrisă în românește.

= Deputații Unguri au făcut zilele trecute o faptă pe care toată lumea civilizată o dezaprobă. Au dat afară din Cameră pe deputatul român *Al. Vaida*, care combătuse cu strășnicie legile asupritoare propuse de guvern și-și apăraseră drepturile națiunii sale.

Din țări străine.

= In Budapesta s'a sărbătorit zilele acestea împlinirea a 40 de ani. de când Impăratul Franz Iosef este rege al Ungariei.

Informațiuni.

= Asociațiunea română din Transilvania a hotărît să scoată un dicționar al acelei provincii cu numirile localităților în românește, ungurește și nemțește.

= Societatea femeilor române «Sprijinul» din București va trimite în vara aceasta un număr de copii săraci la aer curat.

= S'a modificat regulamentul școalelor primare în privința examenelor. Vom vorbi pe larg în numărul viitor.

= După o statistică a Primăriei, în cursul anului 1906 au fost în București 1218 morți din pricina tuberculozei.

= D-l General Brătianu s'a retras la pensiune și a părăsit direcția Institutului Geografic al Armatei. Ofițerii institutului i-au dat, cu prilejul acesta, un banchet.

= Timbrele jubilară sunt valabile numai până la 1 Iunie.

= Examenul pentru înaintarea pe loc a învățătorilor a fost casat. Ministerul a hotărît să se țină un nou examen în luna lui Noemvrie.

= La 1 Octomvrie 1907, orele 2 p. m., se va ține concurs la Eforia Spitalelor Civile pentru 9 locuri de interni în medicină.

Condițiunile de admisibilitate cum și Regulamentul concursului, sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 din 11 Maiu 1900.

Registrul de înscrierea candidaților este deschis la cancelaria Eforiei în zilele și orele de lucru și se va închide cu 3 zile înainte de ținerea concursului.

Bibliografie.

A apărut: *Biblioteca pentru toți* No. 266. O călătorie în cer, de Camille Flammarion, traducere de d. Iosif Nădejde.

Prețul 30 bani.

E descrierea unei călătorii imaginare dealungul lumilor cerești cunoscute și necunoscute, în cursul cărei autorul ne dezvăluiește nenumărate taine ale universului.

Printre popularizările științifice ale lui Flammarion *O călătorie în cer* e socotită cea mai reușită, de aceea a și fost tradusă în mai toate limbile culte, obținând pretutindeni cel mai mare succes.

Tănase Scatiu este titlul unui roman scris de d-l Duiliu Zănfirescu și publicat în *Biblioteca pentru toți* No. 259—260.

Prețul 60 bani.

PAGINA GLUMEAȚĂ

Cum erà vremea ?

De cu sară, boierul lasă vorbă țiganului că dacă vremea se va arăta a ploae, să se ducă la tăeat nuele — așa mai după cântători; de va fi senin, să pornească la încărcat pae...

Dar una-i vorba și alta-i treaba.

Zisa boierului a intrat pe o ureche ș'a ieșit pe cealaltă. — Tre-cuse alba dealul...

Țiganu pune capul pe pernă sara și se trezește tocma a doua zi, odată cu soarele.

Boierul foc pe țigan :

— Ce-am vorbit eu jivnă-afurisită, fund de ceaun ce ești... Cum a fost vremea ?

— Să ma ierți, sarut mâna!.. Nu erà nici moloșag, nici senin : erà... cum e mai bine de dormit, mânca-te-aș!..

(I. Adam, Pe lângă vatră. 1900).

Nu poți mulțumi pe toată lumea.

Hogea se apucă odată să-și facă un cuptor

Pe nevasta sa 'mprejuru-i având-o de ajutor.

După ce-l isprăvi însă după cum lui i-a plăcut

Veni un vecin și i zise că nu e bine făcut,

Pentru că l-a 'ntors cu gura cătră vântul de apus,

Ci eră să fie bine spre miazăzi să l fi pus.

Altul venind zise iară: Hogea, ce bine făceai,

Către răsărit cu gura cuptorul de-l întorceai.

Altul iar îi zise: Hogea, eu în locu-ți de eram

Cuptorul spre miazănoapte cu gura lui îl puneam.

Văzând Hogea că la nimeni lucrul lui nu i-a plăcut

Il strică ș'apucând iarăși pe rotile l-a făcut ;

Dup'aceea din prieteni în vre un fel de îi zicea

El se apucă îndată și într'acolo-l întorcea.

Și așa Nastratin Hogea cu cuptorul învărtit

Al fiecăruia gustul și plăcerea i-a 'mplinit,

Zicând: câtă osteneală pentr'un cuptor avui eu,

Ca să-l fac pe gustul lumii, iar nu după placul meu.

(A. Puiu, Nastratin Hogea. 1893).

6 fată isteată.

O fată sciea părinților ei cari locuiau în alt oraș:

«Imi pare rău că n'am parale ca să cumpăr o marcă postală pentru scrisoarea asta; când vă voi scrie a doua oară, o să pun două».

LICITAȚIUNI

= La Eforia Spitalelor Civile din București se vor ține următoarele licitațiuni pentru spitale la:

- 1) La 2 Iunie 1907 orele 10 a. m. pentru laptele dulce și bătut necesar Ospiciilor Mărcuța și Pantelimon;
- 2) Tot la 2 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru carnea de vacă;
- 3) La 4 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru jîmblă și pâine;
- 4) Tot la 4 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru lemnele necesare Ospiciilor Mărcuța și Pantelimon;
- 5) La 5 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru reparațiile învelitoarei Spitalului Colțea;
- 6) La 5 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru reparațiile generale la Spitalul Colțea;
- 7) La 8 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru 90 stînjeni lemne la Ploești;
- 8) La 12 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru reparații la Spit. Filantropia;
- 9) La 13 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru reparații la învelitoarea Osp. Mărcuța;
- 10) La 14 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru paie;
- 11) La 14 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru vînzarea materialelor dela moșia Poiana;
- 12) La 15 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru fân și ovăz;
- 13) La 16 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru construcția unei anexe la autopsia Spit. Colentina;
- 14) La 18 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru împrejmuirea Osp. Mărcuța;
- 15) La 20 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru efectele de postav necesare Osp. Mărcuța;
- 16) La 23 Iunie 1907 orele 10 a. m., pentru lucrări de pavagiu în curtea Spit. de Copii;
- 17) La 2 Iulie 1907 orele 10 a. m., pentru coks.

Corespondență.

D lui *I. Tacu*, învățător, comuna Sârbești, jud. Covurlui. — «*Cainita*» cu care se poate stărpi palămida, se găsește de vânzare numai la fabrica de îngrășăminte chimice, dela Mărășești, jud. Putna.

O RUGĂMINTE ABOANAȚILOR NOȘTRI

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor silitori premii, de obicei în cărți.

Cu toții ne dăm seamă de înrăurirea ce are asupra copiilor ca și a adulților, citirea de cărți cu conținut nepotrivit.

Din existența de 10 ani a revistei „Albina” s'a putut vedea că ea este o adevărată călăuză pentru fiecare cetățean. Prin sfaturile ce dă, ca și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericicultură, ea este un bun sfătuitor în orice împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, dezvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte trei luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere, și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

” ” ” 6 ” ” ” 3,—
” ” ” 1 an ” ” 6,—

Asemenea am făcut *volume legate* pe un an, costând 7 lei volumul.

Rugăm dar pe abonații noștri cari vor să dăruiească cărți de premii la copii, să ia revista „Albina”.

Celor ce cumpără 10 volume, li se dă un rabat de 10 la sută din prețul arătat mai sus.

Facem un calduros apel Domnilor revizori școlari, institutori și învățători, și îi rugăm a recomanda revista „Albina” între cărțile de premii.

Toate cererile trebuiesc însoțite de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala noastră.

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*.—*Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar*, fost senator.—*Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru*, profesor universitar.—*Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar.—*Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române*, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor.—*Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiunii plătiți (urmare).

V. Lungulescu (com. Mărășești, jud. Mehedinți), 1 leu; I. Cotorogea (com. Ilovățul, jud. Mehedinți), 1 leu; Gh. Gh. Iovitz (com. Colibașu, jud. Mehedinți), 1 leu; Pr. I. Danubianu (com. Bistrița, jud. Mehedinți), 1 leu; D. Popescu Puicea (com. Vânători, jud. Mehedinți), 1 leu; V. Pușcăseanu (com. Roșiori-Câmp, jud. Mehedinți); 1 leu; Alex. Molănescu (com. Cernaia, jud. Mehedinți), 1 leu; Gh. Păunescu (com. Burila-Mică, jud. Mehedinți), 1 leu; Pr. Pitulescu (com. Vârciorova, jud. Mehedinți), 1 leu; Titu Băleanu (com. Degerați, jud. Mehedinți), 1 leu; V. Jianu (com. Ciochiuța, jud. Mehedinți), 1 leu; M. Istodorescu (com. Valea-Boerească, jud. Mehedinți), 1 leu; Gh. Tomescu (com. Broscari, jud. Mehedinți), 1 leu; I. Constantinescu (com. Bala de jos, jud. Mehedinți), 1 leu; C. Anghelescu (com. Bălăcița, jud. Mehedinți), 1 leu; Sp. Alexandrescu (com. Aurora, jud. Mehedinți), 1 leu; I. Predescu (com. Guardinița, jud. Mehedinți), 1 leu; St. Brebenaru (com. Munții din dos, jud. Mehedinți), 1 leu; T. Popescu (com. Gârla Mare, jud. Mehedinți), 1 leu; P. Ionescu (com. Crivina, jud. Mehedinți), 1 leu; I. Cornilescu (com. Slașoma, jud. Mehedinți), 1 leu; M. Erceanu (com. Silișteni, jud. Mehedinți), 1 leu; I. Bojinescu (com. Obârșia, jud. Mehedinți), 1 leu; D. Crăniceanu (com. Govodarva, jud. Mehedinți), 1 leu; I. Săndulescu (com. Sălătrucu, jud. Mehedinți), 1 leu; Sever Păunescu (com. Prunișor, jud. Mehedinți), 1 leu; M. Blendea (com. Vlădaia, jud. Mehedinți), 1 leu; G. M. Sprâncenatu (com. Dârvari, jud. Mehedinți), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 400, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.765 lei.

(Va urma în numărul viitor).

LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni
47, Calea Victoriei,—47 București
Înfrințată cu scopul de a ieftini articolele de librărie și papetărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆
☆ ☆ ☆ ☆ PRIMAR ȘI SECUNDAR
Cărți Literare Române și Franceze

Material Pentru Școale și Biurouri

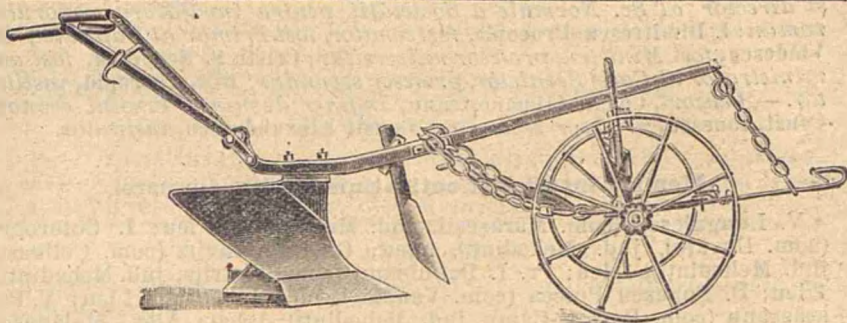
Tot felul de Imprintate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMN

MARE DEPOSIT DE HÂRTIE

Prețurile mai ieftine ca ori-unde.

7—52.

Nu cumpărați mașini și unelte agricole până nu veți vizita marele Depou

AL

Societății în comandită WEIL, JOSEPH & Co. București

— Strada Smârdan No. 7 —

Asortat cu tot felul de unelte aratorii, mașini agricole, pentru viticultură și industriale din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Se garantează pentru soliditate și buna funcțiune.

Se fac prețurile cele mai avantajoase.

Se acordă condițiuni de plată favorabile.

Cereți catalogul gratis și franco.

10—1

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16.— 18.891.